

**Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка**

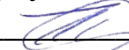
**Навчально-науковий інститут
педагогіки і психології**

Кафедра психології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Навчально- наукового
інституту педагогіки і психології

проф. Світлана КОНДРАТЮК
«28» серпня 2024 р.

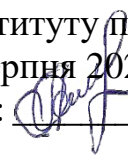
**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРІЯ ПСИХОЛОГІЇ**
(шифр і назва навчальної дисципліни)

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки,
спеціальності 053 «Психологія»

Мова навчання: українська

Погоджено науково-методичною
комісією

НН інституту педагогіки і психології
«28» серпня 2024 р.

Голова: Юлія БОНДАРЕНКО
д. пед. наук, професор

Суми – 2024

Розробники:

Пухно С. В., к. психол. н., доцент, доцент кафедри психології

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри психології
Протокол № 1 від «28» серпня 2024 р.

Завідувач кафедри
д. психол. н., професор

Світлана КУЗІКОВА

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Освітній ступінь: бакалавр	Обов'язкова	
		Рік підготовки:	
2-й		1-й	
Семестр			
1-й		1-й	
Лекції			
12 год.		2 год.	
Практичні, семінарські			
12 год.		4 год.	
Лабораторні			
год.		год.	
Самостійна робота			
66 год.		84 год.	
Консультації:			
год.	год.		
Вид контролю: екзамен			
Загальна кількість годин - 90			

2. Мета вивчення навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Історія психології» входить до циклу психологічних дисциплін, що знайомить студентів з головними тенденціями в розвитку психологічних знань від античності до наших днів. Дисципліна синтезує найбільш значні положення різних вчених щодо понять «особистість», «психіка», «свідомість», «діяльність», тощо для сучасної психологічної науки. Дисципліна має теоретичну спрямованість, проте, – в значній мірі пов'язана з прикладним завданням сучасної психології, тому в курсі не лише розкриваються теоретичні положення різних вчених, але й показується, як ці положення можуть бути застосовані у вирішенні важливих завдань сучасної науки та психологічної практики.

Мета: на основі оволодіння студентами знаннями про основні історичні етапи формування психологічних знань, формування у майбутніх психологів уявлення про генезу вивчення психології людини, історії виникнення та розвитку основних психологічних шкіл та категорій.

Завдання

- формувати у студентів методологічну пізнавальну установку дослідження психологічних проблем в історичному контексті;
- формування вмінь виділення взаємозв'язку між визначенням предмету психології, методами дослідження та способами інтерпретації показників спостереження та експерименту на матеріалі історичного розвитку психологічної науки;
- розвиток вмінь та навичок аналізувати коло базових проблем психології та стратегій їх рішення в основних концепціях представників різних психологічних шкіл та напрямків;
- формувати розгорнуте уявлення про історичні етапи розвитку психологічного вчення, здатність ретроспективного аналізу вкладу конкретних дослідників та шкіл в загальну структуру знань про психіку;
- сприяти розвитку професійно значущих особистісних якостей та стимулювати самовиховання майбутніх практичних психологів.

Вивчення навчальної дисципліни "Історія психології" створює значний внесок у набування студентами наступних компетенцій:

ІК 1. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері психології, що передбачають застосування основних психологічних теорій та методів та характеризуються комплексністю і невизначеністю умов.

ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК 4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 11. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Вивчення навчальної дисципліни «Історія психології» забезпечує відповідну складову спеціальних (фахових) компетенцій:

СК 1. Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології

СК 2. Здатність до ретроспективного аналізу вітчизняного та зарубіжного досвіду розуміння природи виникнення, функціонування та розвитку психічних явищ.

СК 4. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел.

3.Передумови для вивчення дисципліни

Передумовою вивчення навчальної дисципліни «Історія психології» є вивчення навчальних дисциплін «Загальна психологія», «Практикум з загальної психології», «Вступ до спеціальності», «Порівняльна психологія».

4.Результати навчання за дисципліною

Програмні результати навчання визначені ОПП			
ПР2	Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань	РН1	Володіє знаннями основних психологічних теорій, які розкривають закономірності психічного розвитку. Володіє вміннями аналізувати історичний аспект формування та розвитку психологічних знань, методів діагностики, корекції, профілактики, терапії в межах різних психологічних шкіл та напрямків
ПР3	Здійснювати пошук інформації з різних джерел, у т.ч. з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, для вирішення професійних	РН2	Володіє знаннями основних наукових та методичних джерел з історії психології. Володіє вміннями аналізувати літературу з психолого-

	завдань.		педагогічних проблем в історичному аспекті; аналізувати психологічний зміст та особливості різних напрямків та наукових шкіл. Володіє вміннями застосовувати у процесі просвітницької роботи прийоми та засоби ІКТ
ПР10	Формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника.	РН3	Володіє знаннями історичного розвитку психологічних знань та можливостями логічно і доступно їх презентувати під час здійснення просвітницької роботи, володіє вміннями аргументовано доносити власну позицію в ході наукової дискусії з урахуванням культуральних особливостей співрозмовника. Володіє вміннями презентувати результати власних досліджень усно / письмово для фахівців і нефахівців
ПР13	Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.	РН6	Володіє знаннями сутності та закономірностей професійного спілкування психологів. Володіє вміннями визначати стиль професійного спілкування, проявляти повагу до думки інших з урахуванням культуральних чи гендерно-вікових особливостей аудиторії.

5.Критерії оцінювання результатів навчання

Кількість балів	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90-100	"Відмінно" – навчальна діяльність високої якості та відповідає всім вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно

	повністю, без пробілів, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані на високому рівні, всі передбачені програмою навчання навчальні завдання виконані, якість їх виконання оцінено числом балів, близьким до максимального
82-89	"Дуже добре" – навчальна діяльність високої якості та відповідає всім основним вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно повністю, без пробілів, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі передбачені програмою навчання навчальні завдання виконані, якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального
74-81	"Добре" – навчальна діяльність якісна та відповідає більшості вимог, теоретичний зміст курсу освоєно повністю, без суттєвих пробілів, деякі практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані недостатньо, всі передбачені програмою навчання навчальні завдання виконані, якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі з виконаних завдань, можливо, містять помилки
64-73	"Задовільно" – навчальна діяльність якісна та відповідає основним вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно частково, але пробіли не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано, деякі види завдань виконані з помилками
60-63	"Посередньо" – навчальна діяльність слабка та не відповідає більшості вимог, теоретичний зміст курсу освоєно частково, наявні деякі пробіли, деякі практичні навички роботи не сформовані, багато навчальних завдань, що передбачені програмою навчання, не виконані, або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального
35-59	"Незадовільно" (з можливістю перездачі) – навчальна діяльність низької якості та не відповідає основним вимогам, теоретичний зміст курсу освоєно частково, наявні суттєві пробіли, необхідні практичні навички роботи не сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконано, або якість їх виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального; при додатковій самостійній роботі над

	матеріалом курсу можливе підвищення якості оволодіння навчальною дисципліною.
1-34	"Незадовільно" (без можливості перездачі) – навчальна діяльність низької якості та не відповідає вимогам, теоретичний зміст курсу не освоєно, необхідні практичні навички роботи не сформовані, всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки, додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не призведе до будь-якого значимого підвищення якості оволодіння навчальною дисципліною

Розподіл балів, які отримують студенти (ДФН)

РОЗДІЛ 1		РОЗДІЛ 2				РОЗДІЛ 3			РОЗДІЛ 4					Разом	Ек-замен	Су-ма	
Т. 1.1	Т. 1.2	Т. 2.1	Т. 2.2	Т. 2.3	Т. 2.4	Т. 3.1	Т. 3.2	Т. 3.3	Т. 4.1	Т. 4.2	Т. 4.3	Т. 4.4	Т. 4.5				
Поточний контроль																	
4	4		4	2	2	4	4		8	8	4	4	4	4	56	25	100
Контроль самостійної роботи																	
1	1	3	1	1	1	1	1	3	1	1	1	1	1	1	19		

Розподіл балів, які отримують студенти (ЗФН)

РОЗДІЛ 1		РОЗДІЛ 2				РОЗДІЛ 3			РОЗДІЛ 4					Разом	Ек-замен	Су-ма	
Т. 1.1	Т. 1.2	Т. 2.1	Т. 2.2	Т. 2.3	Т. 2.4	Т. 3.1	Т. 3.2	Т. 3.3	Т. 4.1	Т. 4.2	Т. 4.3	Т. 4.4	Т. 4.5				Т. 4.6
Поточний контроль																	
									5	5	5	3	2			25	100
Контроль самостійної роботи																	
4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	4			

Згідно Положення «Про порядок визнання результатів навчання у неформальній та/або інформальній освіті у Сумському державному педагогічному університеті імені А.С. Макаренка», ухвалене рішенням вченої ради університету (протокол № 4 від 28.11.2022 р.), перезарахування

результатів навчання здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти, що за тематикою, обсягом і змістом відповідають дисципліні, можливе в обсязі 20 балів. Зарахування результатів навчання, здобутих у неформальній та/або інформальній освіті, здійснюється у відповідності до пунктів 3.6-3.9 названого Положення.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	
60 - 63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6.Засоби діагностики результатів навчання

Для поточного контролю використовуються форми: опитування та виступи на практичних заняттях, активна участь в обговоренні теоретичних питань, в виконанні, обговоренні та оцінюванні практичних завдань, самостійні письмові роботи. Результати самостійної роботи контролюються з використанням технології дистанційного навчання.

Підсумковий контроль – екзамен

7. Програма навчальної дисципліни

Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. Історія психології як галузь психологічної науки.

Тема 1.1. Предмет і задачі історії психології. Історія психології як галузь наукового знання. Предмет та задачі історії психології. Принципи та загальні закономірності розвитку історії психології. Основні проблеми історії психології. Історіографія психології. Основні задачі.

Тема 1.2. Методи дослідження сучасної історії психології. Основні методи дослідження історії психології.

Розділ 2. Розвиток психологічних знань від античних часів до епохи Відродження

Тема 2.1. Психологія в Стародавньому світі.

Міфологічний, філософський та науковий критерії періодизації історії психології. Донауковий і науковий періоди в становленні і розвитку історії психології. Історико-психологічна рефлексія міфологічних уявлень про душу і психічні явища у первісному суспільстві. Фетишизм і анімізм. Народні міфологічні вірування про душу.

Тема 2.2. Психологічні знання Давньої Індії, Китаю, стародавнього Сходу.

Релігійні ідеї Стародавньої Індії. Психологія Стародавнього Китаю. Сутність буття у стародавньому Китаї. Психологія самовдосконалення. Становлення та розвиток психологічної думки в країнах стародавнього Сходу. Розвиток арабської науки на підґрунті досягнень античної наукової думки. Найбільш відомі мислителі арабської психології Абу Алі Ібн-Сіна (Авіценна), Ібн-Аль-Хайсам (Альгазена) та Ібн-Рушд (Аверроес).

Тема 2.3. Психологічне знання Давньої Греції та Давнього Риму

Уявлення про психіку у досократівських мислителів. Історико-психологічний феномен Сократа. Вчення Платона про природу психіки. Вчення Аристотеля про душу. Історія психології Середніх віків. Патристика і схоластика – середньовічні теолого-психологічні вчення про душу. Відомі мислителі періоду Давньої Греції – Фалес, Анаксимандр, Гераклит Ефеський, Гіппократ, Демокрит, Сократ, Платон, Арістотель.

Психологічні ідеї Давнього Риму та їх вплив на знання про людину. Проблема душі у давньоримських мислителів. Внесок філософів та мислителів Цицерона, Л. Кара, К. Галена. Зв'язок психологічних ідей Давньої Греції та Давнього Риму.

Тема 2.4. Розвиток психологічних знань в Середні віки та епоху Відродження

Особливості розуміння психологічних явищ в епоху Середньовіччя. Найбільш відомі мислителі Середньовіччя Аврелій Августин, Фома Аквінський, Роджер Бекон, Уільям Оккам. Томізм Фоми Аквінського. Ідеї пізнання душі Роджера Бекона. Перехід від феодальної культури до епохи Відродження.

Розвиток філософсько-психологічної думки в епоху Відродження. Представники наукової думки епохи Відродження та їх психологічні ідеї: Пьетро Помпонаці, Лоренцо Валла, Леонардо да Вінчі, Бернардіно Телезіо, Хуан Луїс Вівес, Хуан Уарте. Ідеї Френсіса Бекона як ланка переходу до нового етапу розвитку психологічного знання Нового часу.

Розділ 3. Психологічне знання періоду Нового часу.

Тема 3.1. Психологічні знання XVII століття.

Основні тенденції розвитку філософсько-психологічної думки Нового часу. Природньо-науковий підхід до психічних феноменів у працях Р. Декарта, Б. Паскаля, Б.Спінози, Г. Лейбніца. Погляд на науку Б. Паскаля. Спіноза Бенедикт (Барух) та його рівні пізнання оточуючої дійсності: думки (чуттєве пізнання), розум (демонстративне пізнання), інтуїція. Монадологія та психофізичний паралелізм.

Тема 3.2. Розвиток психологічних ідей XVIII – першої половини XIX ст.

Особливості та специфіка епохи Просвітництва. Розвиток техніки та його вплив на формування наукових ідей. Виникнення та розвиток асоціативної психології. Психологічні ідеї Д. Гартлі, Д. Юма, Д. Берклі, Д. Мілля, Г. Спенсера. Об'єктивний підхід в науці про душу французьких матеріалістів XVIII ст. Е. Кондильяк, К. Гельвецій, Ж. Ламетрі, Д. Дідро, П. Гольбах. Розвиток німецької психології у XVIII – першій половині XIX ст. Х. Вольф, Е. Вебер, І. Герберт, Г. Гегель, І. Кант, Й. Мюллер.

Тема 3.3. Особливості розвитку української психологічної думки до першої половини XIX століття.

Старослов'янські вірування в душу. Психологічні ідеї в Київській Русі. Психологія східнослов'янського передвідродження і Відродження. Психологія самопізнання епохи барокко (К.Сакович, І.Гізель, С.Яворський). Психологічна думка епохи Просвітництва (Ф.Прокопович, С.Калиновський, М.Козачинський, С.Кулябка, Г.Кониський, Я.Козельський, Г.Сковорода). Психологічні ідеї представників університетської психологічної думки першої половини XIX ст. – Львівського університету, Харківського університету, Університету імені св. Володимира м. Києва, Новоросійського університету (м. Одеса).

Розділ 4. Психологія як експериментальна психологія: розвиток психологічних знань другої половини XIX – початку XXI століття.

Тема 4.1. Формування наукової психології: кінець XIX – XX століття. Розвиток експериментальної психології.

Становлення психології як самостійної науки. Значення дослідження у галузі фізіології в процесі формування наукових знань експериментальної психології. Експериментальні психологічні лабораторії В. Вундта, Г. Еббінгауза, О. Кюльпе, Ф. Гальтона, А. Біне, Ст. Холла, Ланге, внесок результатів досліджень у розвиток психології.

Розвиток та внесок психофізіологічної школи: рефлексологія, реактологія. Поведінковий напрямок у психології. Внесок у розвиток психофізіології І. М. Сеченова. Вчення І.П. Павлова про вищу нервову діяльність. Рефлексологічна теорія психіки В.М. Бехтерева. Дослідження О. О. Ухтомського. Наукові погляди на природу психічного.

Тема 4.2. Біхевіоризм, необіхевіоризм та когнітивна психологія. Психоаналітичний напрямок у психології: фрейдизм і неофрейдизм.

Біхевіоризм як напрямок психології. Психологічні ідеї представників біхевіористичного напрямку Д. Б. Уотсона, Е. Торндайка, Ф. Б. Скіннера. Дослідження необіхевіористів (Е. Томлен), суб'єктивного біхевіоризму (Д. Міллер, Ю. Галантер, К. Прібрам) як підґрунтя виникнення когнітивної психології. Соціально-когнітивний біхевіоризм А. Бандура. Д. Роттер. Когнітивний напрямок психологічного знання. Витоки когнітивної психології у працях Дж. Брунера, Г. Саймона, П. Ліндсея, Д. Нормана, Дж. Р. Андерсена, Л. Фестінгера, Ф. Хайдера; У. Найссер, Д. Брондбент, А. Пайвіота та їх дослідження.

Психоаналітичний напрямок у психології. Теорія психоаналізу З.Фрейда. Оптимістичний психоаналіз К. Хорні. В. Франкл. Неофрейдизм Е.Фромма, Г. Саллівана, В. Райха.

Тема 4.3. Розвиток гештальтпсихології. Психодрама.

Історія становлення та розвитку гештальтпсихології. Передумови гештальтпсихології. Основні положення. Гештальт-психологія (М. Вертхеймер, К. Коффка, В. Келер, К. Левін). Теорія психодрами Джорджа Морено. Метод психодрами. Нео-гештальтизм. Психологія мотивації, почуттів, волі, особистості. К. Левін.

Тема 4.4. Аналітична та індивідуальна психологія. Структуралізм та функціоналізм

Індивідуальна психологія. Психологічні ідеї А. Адлера. Аналітична психологія. Психологічна теорія К. Г. Юнга. Погляди на особистість в аналітичній концепції. Психологічні ідеї представників структуралізму та постструктуралізму. Едвард Тітченер, засновник наукової школи структуралізму. Перспективи розвитку постструктуральної психології. Функціоналізм як напрямок у психології як альтернатива структуралізму. Структура особистості У. Джеймса.

Тема 4.5. Гуманістична, екзистенціальна психологія.

Основні положення гуманістичної психології. Теорія самоактуалізації А. Маслоу. Психологічні ідеї К. Роджерса. Психологічні ідеї Г. Оллпорта, Г. А. Мюррея, Г. Мерфі, Ш. Блера. Сучасний стан гуманістичної психології. Екзистенціальний напрямок в психології. Психологічні ідеї Ф. Brentano, Е. Гуссерля, В. Франкла, Р. М'я. Особливості екзистенціального підходу в психології.

Тема 4.6. Розвиток вітчизняної психологічної думки другої половини XIX – XX століття.

Психологія другої половини ХІХ ст. (П.Д. Юркевич, О.А. Потебня, В.С. Соловйов, Л.М. Лопатін, М.Я. Грот, М.О. Лосський, С.Л. Франк, М.І. Владиславлев, О.І. Введенський). Експериментальна психологія ХІХ ст. (В.М. Бехтерев, М.М. Ланге, О.Ф. Лазурський, Г.І. Челпанов). Розвиток психології радянського періоду – психологічні ідеї К.М. Корнілова, Г.Г. Шпета, А.В. Залкінда, П.П. Блонського, Л.С.Виготського, М.Я. Басова, С.Л. Рубінштейна, О.М. Леонтєва, Д. М. Узнадзе. Історія наукових шкіл С. Л. Рубінштейна, Л. С. Виготського, О. М. Лентєва, Д. М. Узнадзе, В. М. М'ясищева, Б. М. Теплова.

Розвиток української психології – психологічні ідеї Г. С. Костюка. Внесок І. О. Сікорського у розвиток вікової та педагогічної психології. Психологія В. А. Роменця: суб'єктно-вчинковий підхід в історії психології. Розвиток української психології в другій половині ХХ століття. Перспективи розвитку психології на початку ІІІ тисячоліття

8. Структура та обсяг навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	Усього	у тому числі				Усього	у тому числі			
		Лекції	Практ.	Конс.	Самост.р		Лекції	Практ.	Конс.	Самост.р
Розділ 1. Історія психології як галузь психологічної науки										
Тема 1.1. Предмет і задачі історії психології.		1	1		4					6
Тема 1.2 Методи дослідження сучасної історії психології		1	1		4					6
Розділ 2. Розвиток психологічних знань від античних часів до епохи Відродження										
Тема 2.1. Психологія в Стародавньому у світі.		0,5			4					6
Тема 2.2. Психологічне		0,5	0,5		4					6

знання Давньої Греції та Давнього Риму										
Тема 2.3. Психологічні знання Давньої Індії, Китаю, стародавнього Сходу.		0,5	0,5		4					6
Тема 2.4. Розвиток психологічних знань в Середні віки та епоху Відродження		0,5	1		4					6
Розділ 3. Психологічне знання періоду Нового часу										
Тема 3.1. Психологічні знання XVII століття		0,5	0,5		4					6
Тема 3.2. Розвиток психологічних ідей XVIII – першої половини XIX ст.		0,5	0,5		4					6
Тема 3.3. Особливості розвитку української психологічної думки XVII - першої половини XIX століття.		1	1		4					6
Розділ 4. Психологія як експериментальна психологія: розвиток психологічних знань другої половини XIX – початку XXI століття										
Тема 4.1. Формування		1	2		4		0,5	1		5

наукової психології: кінець XIX – XX століття. Розвиток експериментальної психології.										
Тема 4.2. Біхевіоризм, необіхевіоризм та когнітивна психологія. Психоаналітичний напрямок у психології: фрейдизм і неофрейдизм		1	1		6		0,5	1		5
Тема 4.3. Розвиток гештальтпсихології. Психодрама		1	1		4		0,5	1		5
Тема 4.4. Аналітична та індивідуальна психологія. Структуралізм та функціоналізм		1	1		4		0,5	0,5		5
Тема 4.5. Гуманістична, екзистенціальна психологія.		1	1		4			0,5		5
Тема 4.6. Розвиток вітчизняної психологічної думки другої половини XIX – XX століття.		1			6					5

Всього	90	12	12		64	90	2	4		84
--------	----	----	----	--	----	----	---	---	--	----

Теми лекційних занять

Назви розділів і тем	Кількість годин	
	Денна форма	Заочна форма
Розділ 1. Історія психології як галузь психологічної науки		
Тема 1.1. Предмет і задачі історії психології.	1	
Тема 1.2 Методи дослідження сучасної історії психології	1	
Розділ 2. Розвиток психологічних знань від античних часів до епохи Відродження		
Тема 2.1 Психологія в Стародавньому світі.	0,5	
Тема 2.2 Психологічне знання Давньої Греції та Давнього Риму	0,5	
Тема 2.3 Психологічні знання Давньої Індії, Китаю, стародавнього Сходу.	0,5	
Тема 2.4 Розвиток психологічних знань в Середні віки та епоху Відродження	0,5	
Розділ 3. Психологічне знання періоду Нового часу		
Тема 3.1 Психологічні знання XVII століття	0,5	
Тема 3.2 Розвиток психологічних ідей XVIII – першої половини XIX ст.	0,5	
Тема 3.3 Особливості розвитку української психологічної думки XVII - першої половини XIX століття.	1	
Розділ 4. Психологія як експериментальна психологія: розвиток психологічних знань другої половини XIX – початку XXI століття		
Тема 4.1. Формування наукової психології: кінець XIX – XX століття. Розвиток експериментальної психології.	2	0,5
Тема 4.2. Біхевіоризм, нео-біхевіоризм та когнітивна психологія. Психоаналітичний напрямок у психології: фрейдизм і неофрейдизм	1	0,5
Тема 4.3. Розвиток гештальтпсихології. Психодрама	1	0,5
Тема 4.4. Аналітична та індивідуальна психологія. Структуралізм та функціоналізм	1	0,5
Тема 4.5. Гуманістична, екзистенціальна психологія	1	
Тема 4.6. Розвиток вітчизняної психологічної думки другої половини XIX – XX століття.	1	
Всього	12	2

Теми практичних занять

Назви розділів і тем	Кількість годин	
	Денна форма	Заочна форма
Розділ 1. Історія психології як галузь психологічної науки		
Тема 1.1. Предмет і задачі історії психології.	1	
Тема 1.2 Методи дослідження сучасної історії психології	1	
Розділ 2. Розвиток психологічних знань від античних часів до епохи Відродження		
Тема 2.1 Психологія в Стародавньому світі.		
Тема 2.2 Психологічне знання Давньої Греції та Давнього Риму	0,5	
Тема 2.3 Психологічні знання Давньої Індії, Китаю, стародавнього Сходу.	0,5	
Тема 2.4 Розвиток психологічних знань в Середні віки та епоху Відродження	1	
Розділ 3. Психологічне знання періоду Нового часу		
Тема 3.1 Психологічні знання XVII століття	0,5	
Тема 3.2 Розвиток психологічних ідей XVIII – першої половини XIX ст.	0,5	
Тема 3.3 Особливості розвитку української психологічної думки XVII - першої половини XIX століття.	1	
Розділ 4. Психологія як експериментальна психологія: розвиток психологічних знань другої половини XIX – початку XXI століття		
Тема 4.1. Формування наукової психології: кінець XIX – XX століття. Розвиток експериментальної психології.	2	1
Тема 4.2. Біхевіоризм, необіхевіоризм та когнітивна психологія. Психоаналітичний напрямок у психології: фрейдизм і неофрейдизм	1	1
Тема 4.3. Розвиток гештальтпсихології. Психодрама	1	1
Тема 4.4. Аналітична та індивідуальна психологія. Структуралізм та функціоналізм	1	0,5
Тема 4.5. Гуманістична, екзистенціальна психологія	1	0,5
Тема 4.6. Розвиток вітчизняної психологічної думки другої половини XIX – XX століття.	1	
Всього	12	4

9. Рекомендовані джерела інформації

Основні:

1. Євдокімова О. О. Історія психології : навч. посіб. / О. О. Євдокімова ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – 2-ге вид. допов. – Харків, 2020. 320 с. Режим доступу:
<http://distance.dnu.dp.ua/ukr/nmmateriali/documents/posibnykip2008.pdf>
2. Історія психології: навчальний посібник. Рекомендовано рішенням вченої ради медико-психологічного факультету (протокол № 9 від 13 квітня 2017 р.) Національного медичного університету імені О.О. Богомольця. Режим доступу:
<https://core.ac.uk/download/pdf/32309617.pdf>
3. Історія психології: від античності до початку ХХ століття : навч. посібник / Авт-уклад. О. П. Коханова, 2016. НВП «Інтерсервіс». 235 с. Режим доступу:
<https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/6789/173/1/%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%20%D0%BF%D1%81%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%97.pdf>
4. Махній М. М. Історія психології: навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово». 2016. 472 с.
5. Токарева Н. М. Історія психології: від витоків до епохи Просвітництва: підручник для здобувачів освіти ступеня бакалавра освітньо-професійної програми 053 Психологія. Кривий Ріг : Вид. Р. А. Козлов, 2022 (Частина I). 384 с. Режим доступу:
https://library.sspu.edu.ua/wpcontent/uploads/2018/04/Sherbakova_Praktikum.pdf

Додаткові:

1. Грисенко Н. В. Посібник до вивчення курсу «Історія психології» Д.:РВВ ДНУ, 2008. Режим доступу:
<https://elibrary.kdpu.edu.ua/xmlui/handle/123456789/6963>
2. Історія психології : курс лекцій : навчальний посібник / уклад. Н. В. Гриньова. Умань : Візаві, 2012. 209 с. Режим доступу:
<https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/850/1/%D1%96%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F%20%D0%BF%D1%81%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%97%20%D1%87.1.pdf>
3. Курс для студентів спеціальностей «Психологія», «Практична психологія». Львів. 2010. Лекції з дисципліни «історія психології» частина 1. Режим доступу:
http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/32036/1/history_psychology.pdf
4. Становлення психологічної думки в Україні: провідні ідеї та історія розвитку : колективна монографія / В. В. Турбан, Л. З. Сердюк, Ю. Т. Рождественський [та ін.] ; за ред. В. В. Турбан. К.-Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2014. 306 с.

Режим доступу: <https://makhnii-history.blogspot.com/2016/02/blog-post.html>

10.Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

1. Нормативні документи МОН України
2. Підручники та навчальні посібники, зазначені у списку літератури
3. Мультимедійні презентації